

"O tehlikelerden biçare zayıf ruhumu kurtarmak için içeriye girdim. Gördüm ki, cennet, sekiz tabaka olup, hiç birbirine mâni olmadığı ve benzemediği gibi..." Bu ifadelere göre, Hafız Mustafa Ağabey cennete mi gidip gelmiştir?

"İşte, asrımızda Sözler ve Mektuplar, o yolcunun saraya rast gelmesiyle bütün tehlikelerden kurtulduğu gibi, ins ve cin canavarlarının tehlikelerinden kurtulmak için *Sözler*'in her biri o kaleden daha sağlam bir tahassungâh olduğuna yüz bin kanaatim vardır. Lillâhilhamd, o sarayın anahtar vazifesini *Lem'alar*'ın feyziyle bulabildim. O tehlikelerden biçare zayıf ruhumu kurtarmak için içeriye girdim."

"Gördüm ki, cennet, sekiz tabaka olup, hiç birbirine mâni olmadığı ve benzemediği gibi, birine girdiğimde onun letâfeti evvelki girdiğimin lezzetini tazelandirdiği gibi, risaleler aynen öyledir. [*İmamoğlu Hafız Mustafa (r.h.)*]" (1)

Burada, Risale-i Nur'un tahkiki iman dersleri cennetin sekiz tabakasına benzetiliyor. Yani inkar ve küfrün, günah ve fıskın her taraftan sel gibi aktığı bu zamanda, Risale-i Nur'un sağlam ve sarsılmaz kalesine girmek cennete girmek gibidir, deniliyor. Zaten konunun bütününe bakıldığında, bu çok net bir şekilde anlaşılıyor.

Cennet hakkında ifade edilen sözler, zaten ayet ve hadislerde ifade edildiği için, Hafız Mustafa Ağabey ona binaen o ifadeleri sarf ediyor. Yoksa "**Ben cennete girdim, gördüm.**" denilmiyor. İnsan cennete ayet ve hadislerin ışığında ve tasvirinde hayalen ve tefekküren de girebilir, ille bedenen girmesi gerekmiyor.

(1) bk. [Barla Lahikası, \(141. Mektup\)](#)